

РЕШЕНИЕ

№ 568

гр. Бургас, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, IX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Тонка В. Мархолева

при участието на секретаря **ДИАНА СТ. СИВОВА**
като разглежда докладваното от Тонка В. Мархолева Гражданско дело № 20222120106997 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на **„Хелио-тур-с“ АД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от Е. Б., и **„ТХ Русалка холидейз“ ЕООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. ***, представлявано от Е. Б., срещу **„ТРАНСФОРМЕР“ ООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от Д. С. С. и **„ДЕЛТА ГАРД“ ЕООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от А. В., за осъждане на ответниците да предадат на ищците владението (на **„Хелио-тур-с“ АД**) и държането (на **„ТХ Русалка холидейз“ ЕООД**) на отнетия им на 29.04.2022 г. имот с идентификатор ***** по кадастралната карта и регистри на гр. *** с площ 1981 кв. м., с площ 1299 кв.м., ведно с находящите се в него навес с площ от 40 кв.м. и две караванни места. В условията на евентуалност, ако не се установи отнемане на владението на имота по насилствен начин, **„Хелио-тур-с“ АД** моли съда да се произнесе по иск с основание чл. 75 ЗС, като осъди ответните дружества да му предадат владението върху ПИ с идентификатор *****. Моли за уважаване на иска и присъждане на сторените съдебно-деловодни разноски.

В исковата молба се твърди, че ПИ с идентификатор *****, с площ от 1299 кв.м., в м. „Мапи“, землището на гр. *****, е бил придобит от ищеца през 2000г. по реда на масовата приватизация чрез приватизационна сделка между Министерството на икономиката и туризма и „Приват турист“ ООД като купувач на акциите на държавното тогава дружество Хелио-тур-с ЕАД. От момента на приватизационната сделка ищецът владее имота. Междувременно ПК-Созопол през 2000г. със свое решение е възстановила имота на наследодателя на ответниците. Спорът за собственост е спечелен от ищеца с влезли в сила решения на БРС, БОС и ВКС. От 2000г. до сега имотът се е владееел само от ищеца. През 2013г. „Хелио-тур-с“ ЕАД е отдал имота под наем на „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД, което дружество е държател на имота. Ищецът е собственик на имота по силата на съдебно решение, освен това го е владял повече от 20 години и е станал собственик и по давност. През 2022г. лицата, в полза на които е бил възстановен имотът, са продали на

„Трансформер“ ООД процесния имот, макар да са знаели, че той не е техен и никога да не са го владеели. На 29.04.2022 г. владението било отнето по насилствен начин от ответниците, които влезли в имота без уведомление, не по установения ред и започнали да го подготвят за ползване. Ответниците отнели владението както от първия ищец, който е собственик, така и от втория ищец, който е наемател на имота. Владението, респ. държането на имота вече било отнето в периода от 2017г. до 2021г. от „Делта гард“ ООД и „Джи енд Джи-90“ ЕООД, но със съдебно решение по гр.дело № 9467/2020г. тези фирми са били осъдени да върнат имота на „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД. Твърди се още, че на **29.04.2022 г.** държането на „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД, респ. владението на Хелио-тур-с ЕАД върху имота, е било отнето от ответниците, които влезли в имота без никакво уведомление и не по установения ред. Отнето било владението и върху навес с площ от 40 кв.м. и две караванни места. Нахлуването в имота станало с голям камион, целият натоварен с преградни платна, с които имотът бил заграден. В имота са нахлули и няколко автомобила с наети от „Трансформер“ ООД охранители на „Делта Гард“ ЕООД. Имотът е бил ограден с преградни платна, както и с колчета и владението на ищите било нарушено. Насилственото отнемане на владението се състои в това, че то било извършено в присъствие на представители на ищите, въпреки съпротивата им, без участие на ДСИ и ЧСИ. Моли се исковете да се уважат.

В законоустановения срок постъпва **отговор на исковата молба** от ответника „ТРАНСФОРМЕР“ ООД, с който исковете се оспорват. Твърди, че е собственик на имота по силата на покупко-продажба, сключена през 2022 г. Владението върху имота било предадено преди сделката с надлежно подписан протокол (л. 141). При предаването на имота не е имало противопоставяне от страна на трети лица. Не е имало лица, които да се противопоставят на влизането в имота и на установяване на владение от страна на новия собственик. Счита, че не е налице отнето по насилствен или скрит начин владение по смисъла на чл.76 ЗС и че не са налице условията да се уважи и искът по чл.75 ЗС. Имотът бил предаден от продавачите, като е направен и оглед на място. С договор за охрана от 21.04.2022г. е била възложена на „Делта гард“ ЕООД физическата невъоръжена охрана, като е била уведомена и полицията. От 22.04.2022г. до 29.04.2022г. охранителите не са сигнализирали за претенции или противопоставяне на трети лица по отношение извършването на охрана на имота. На 29.04.2022г. ответникът поставил ограда на имота. Тогава представители на ищите повикали полиция, но полицаите установили, че ответникът е собственик на имота и не е нарушен установения ред. Сочил още, че владението не е отнето насилствено или по скрит начин. Твърди се, че на 29.05.2022г. между „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД, като наемодател, и „ТРАНСФОРМЕР“ ЕООД като наемател, е сключен договор за наем, по силата на който наемодателят преотдава инфраструктурата за доставка на тока и вода в къмпинг „Кавази“, както и бунгала и стаи, подробно описани в договора, което означавало, че ответникът има право да владее имота. „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД е договаряла с „ТРАНСФОРМЕР“ ЕООД именно, защото ответникът е собственик на имота. Заявява се, че представеното по делото решение по гр. дело № 9467/2017 г. по описа на БРС няма отношение към процесния имот. Праводателите на ответника са въведени във владение на имота още през 2000г. и са го владеели непрекъснато и необезпокоявано до предаването на владението в полза на ответника. Излага се, че към исковата молба не са представени доказателства, от които да е видно, че ищецът „Хелио-тур-с“ АД е собственик на процесния имот и че го е владял. Не се доказва и владението и на другия ищец. Праводателите на ответника са се легитимирали като собственици с решение на ПК и нотариален акт за собственост по ЗСПЗЗ, те са посочени като единствени собственици и в скицата на имота. Моли се за отхвърляне на исковете.

В законоустановения срок ответникът „ДЕЛТА ГАРД“ ЕООД депозира **писмен отговор**, в който оспорва исковете и твърди, че на 21.04.2022 г. е сключил договор за охрана на имоти, собственост на „ТРАНСФОРМЕР“ ООД. Фактическите действия по изпълнение на договора за охрана са били предприети на 22.04.2022г., а на 26.04.2022г. бил

уведомен и началника на РУ на МВР. На 29.04.2022г. дружеството, по възлагане на „ТРАНСФОРМЕР“ ООД, предприема действия по поставяне на ограда на имота. В периода от 22.04.2022г. до 29.04.2022г. не е имало претенции и противопоставяне на трети лица. При поставянето на оградата представители на ищците извикали полиция, но полицаите на място установили, че действията по ограждане на имота не противоречат на установения ред. Ответникът твърди, че ищците представят съдебно решение, по силата на което „ДЕЛТА ГАРД“ ЕООД следва да върне държането на имоти, но сред тях не е процесният. Моли съда за отхвърляне на исквете.

По допустимостта на предявения иск по чл. 76 от ЗС настоящият съдебен състав намира следното:

В практиката на ВКС (напр. решение № 726/2009 г. по гр. д. № 1414/2008 г., решение № 861/2008 г. по гр. д. № 3175/2007 г. и др.) е застъпено становището, че срокът по чл. 76 ЗС започва да тече от отнемане на владението. Определеният в закона шестмесечен срок от предявяване на иска е съобразен с предназначението на владелческите искове да дадат бърза и своевременна защита на нарушението и да предодвратят установяване на фактическа власт чрез извършване на самоуправни действия. Предполага се, че, ако владелецът или държателят упражнява трайна фактическа власт върху вещта, своевременно ще узнае за нарушението, още повече, че законът не изисква освен отнемането и владението да остане скрито. Ищецът е посочил, че владението е отнето на 29.04.2022 г., а исквата молба е подадена на 28.10.2022 г. С оглед на изложеното следва да се приеме за неоснователно възражението на ответниците, че съдът е сезиран с владелческия иск след изтичане на шестмесечния преклузивен срок и същият е недопустим. Поради това съдът дължи произнасяне по съществуващото на спора. Неоснователни са и доводите на дружеството - ответник, че искът, насочен спрямо него, е недопустим, тъй като дружеството не е пасивно легитимирано да отговаря по тях - на процесната дата не се е намирало в имота, нито го владее или държи. Този въпрос касае основателността, а не допустимостта на претенцията.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от **фактическа страна** следното:

От представения по делото АДС № 226 от 11.09.1996 г. (л. 16-18) на недвижим имот, намиращ се в землището на гр. ***, представляващ къмпинг *** с площ от 217,40 дка, заедно със сгради, подробно описани в приложение към акта, се установява, че имотът е включен в капитала на „Хелио-тур-с“ ЕАД - гр. *** на основание Решение за регистрация от 28.02.1995 г. По делото е представен Акт № 230 от 12.09.1996 г. за държавна собственост (л. 14-15) на недвижим имот - ресторант Смокините, състоящ се от имоти, описани в акта. Приложен е и АДС №656 от 04.07.1994 г., с който са актувани подробно описани в Приложение (л.21-23 вкл.) към акта сгради към к/г „Каваците“.

Като доказателства по делото са представени сключени между „Хелио-тур-с“ АД в качеството му на наемодател и „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД като наемател договори за наем на къмпинг Каваците (л. 24-41 вкл.) Последният от тях е от 01.05.2016 г., със срок на действие 3 години от датата на подписването му, като в т. 1.2 на договора изрично е посочено, че действието му може да бъде продължено за същия период при взаимно съгласие на страните, а с анекс от 08.04.2019 г. към договор за наем от 01.05.2016 г. е уговорено между страните срокът на договора да е до 01.05.2020 г.

Видно от представения нотариален акт № 79, т. I, рег. № 863, дело № 73/22.02.2022 г. „Трансформер“ ООД е придобило от Б. Д. П., Г. Д. Х. и Ж. Г. Ш. поземлен имот с идентификатор **** по кадастралната карта и регистри на гр. **** с площ от 1299 кв. м., като продавачите са се легитимирали като собственици на имота с Решение № 121/16.03.2000 г. на ПК – *** (приложено по делото на л. 88) и протокол за въвод във владение №**** от 17.03.2000 г. (л. 90-91), както и НА за собственост върху НИ, възстановен по реда на ЗСПЗЗ №46 от 2000 г. и НА за дарение на НИ №131, том 1, рег. №1686, дело

№107 от 2017 г. Представен е и приемо-предавателен протокол от 18.02.2022 г., видно от неоспореното съдържание на който Ж. Г. Ш. е предал владението върху процесния ПИ с идентификатор *** на Д. С. в качеството му на управител на „Трансформер“ ООД.

По делото са представени от ответника „Трансформер“ ООД Договор №0-017/22 от 21.04.2022г. между двете ответни дружества за 24-часова физическа невъоръжена охрана и пропускателен режим чрез пешни патрул на поземлени имоти в т.ч. и процесния, Уведомление по чл.52 ал.5 от ЗЧОД до началника на РУ Созопол, Правилник за пропускателен режим от 21.04.2022г. (л. 85-88 вкл.), както и Договор за наем от 29.05.2022г. между „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД и „Трансформер“ ООД, носещ неоспорените подписи на законните представители на страните, касаещ възможността за ползване на инженерни съоръжения и инфраструктура за достъп до имотите на ток и вода, вкл. до процесния ПИ ****.

По делото са представени от РП Бургас Постановление за прекратяване на ДП №ЗМ-40 от 2021 г. на РУ Созопол от 19.12.2023 г., Постановление за прекратяване на ДП №346 ЗМ-40 от 01.12.2023 г. на БОП и Постановление от 18.10.2023 г. на РП Бургас, ТП Царево за изпращане по компетентност на ДП, ведно с Описи на материалите по досъдебните производства, поради големия им обем. Въпросните постановления касаят изводите на органът на държавното обвинение по отношение липсата на съставомерно деяние по чл. 323, ал. 1 от НК, осъществено във връзка с ПИ с идентификатор №****, различен от процесния имот.

Събрани по делото са гласни доказателства. Разпитан е свидетелят П. Е., служител в „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД. Последният заявява пред съда, че познава процесния имот, който се намирал в средата на къмпинга и е с площ около 1 дка, като в него имало навес и каравани. Свидетелят е посочил, че дружеството, в което работи „винаги“ е владеело имота и че на 29.04.2022 г. около 16 ч. след като се върнал от София заварил процесния имот заграден с пана и червено бели ленти и транспаранти на „Делта гард“ ЕООД. Посочил е, че имотът бил продаден 2021-2022 г. от физически лица на ответното дружество и че към момента не бил заграден и никой не спирал ищцовото дружество да осъществява достъп до имота, т.к. оградите били премахнати 3-4 седмици след поставянето им. Посочил е още, че септември-октомври 2022 г. имотът не бил заграден и е имало свободен достъп до него.

По делото е разпитан и свидетелят В. Б., който работи във „ВС Русалка“ АД. Свидетелят е посочил, че е наясно с местоположението на процесния имот, който се намирал пред санитарния възел на къмпинга. Посочил е че свид. Е. му се бил обадил и му казал, че на 19.04 дошли строителни работници, които оградили имота, като той лично видял оградните пана след 3-4 дена. Твърди още, че последно като посетил имота преди 3-4 месеца паната били премахнати.

Разпитан е свид. Ш., който посочва, че е прехвърлил собствената си идеална част от процесния имот на ответното дружество на 22.02.2022 г. Свидетелят твърди, че владее имота от 2017 г., като разполага с документи за собственост, с които се е легитимирал пред форма „Джи енд джи“ в къмпинг ***, с която владеели имота след 2019 г.

Свидетелят Н., служител във фирма „Трансформер“ ООД е посочил, че е работил на къмпинга и като охранител във фирма „Делта гард“ ЕООД. Свидетелят твърди, че през 2022 г. били оградени имотите, закупени от първия ответник с цел обозначаване на границите им, за да могат и представителите на ищите да се запознаят с тях, като оградите били преместваеми и временни – за 5 дена или седмица, като те не възпрепятствали хора и пешеходци да преминават през имота.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от **правна страна** следното:

В хода на производството по иск с правна квалификация по чл. 76 от ЗС следва да бъде установено, от една страна, че ищецът е имал качеството на владелец/държател на имота към момента на твърдяното отнемане и че са извършени от ответника твърдените нарушения - че е отнел имота чрез насилие и по скрит начин към посочения в исковата молба момент. При делата по чл. 75 и чл. 76 ЗС съдът проверява само факта на владението и на нарушението, т.е. не и въпросите, свързани с правото на собственост (Решение № 3530/1981 г., I г. о. ВС).

За да разполага владелецът със защита, е без значение дали владението е добросъвестно, или не, дали е правомерно установено, или не (в този смисъл Решение № 685 от 24.09.2009 г. на ВКС по гр. д. № 1365/2008 г., I г. о., ГК). Достатъчно е наличието на самия факт на упражняване на фактическа власт от страна на владелеца, за да се ползва последният със защита срещу всяко неправомерно посегателство, включително от страна на лице, претендиращо да има право да владее в качеството си на собственик или титуляр на ограничено вещно право.

Исковете по чл. 75 и чл. 76 от ЗС са средство за защита на владението като фактическо състояние. С иска по чл. 75 от ЗС се дава защита на владелец на недвижим имот или на вещно право върху такъв имот, включително и върху сервитут, което е продължило непрекъснато повече от 6 месеца срещу всяко нарушение. Под "нарушение" по смисъла на чл. 75 от ЗС следва да се разбира всяко действие, с което се отстранява напълно или отчасти фактическата власт на владелеца върху вещта или се създават пречки за спокойното упражняване на тази фактическа власт, като например системно преминаване през имота, изграждане на постройка в него, изграждане на постройка в съседен имот, но на вътрешната регулационната линия между двата имота, заграждането на част от имота по начин, който затруднява достъпа до него и др.

В случая не се доказва по делото, че към твърдяната дата на нарушението - 29.04.2022 г. ищецът е владял имота. От приложените по делото доказателства не се установява „Хелио Тур - С“ АД да е бил държател, нито владелец на процесния имот. От представения по делото нотариален акт се установи, че на 22.02.2022 г. „Трансформер“ ООД е придобило от Б. Д. П., Г. Д. Х. и Ж. Г. Ш. поземлен имот с идентификатор ***, а чрез показанията на свидетелите Ш. и Н. се доказва и че приобретателите на имота (ответното дружество „Трансформер“ ООД) са установили фактическата си власт върху него.

Не следва да се кредитират показанията на свид. Е., разгледани през призмата на неговата заинтересованост по чл. 172 ГПК, в качеството му на служител, подчинен на втория ищец, тъй като противоречат на приложените по делото и неоспорени писмени доказателства – протокол за въвод във владение №456 от 17.03.2000 г. (л. 90-91). Посочените писмени доказателства, от друга страна, напълно кореспондират с показанията на свид. Ш., които съдът кредитира, тъй като изхождат от незаинтересовано лице, с непосредствени впечатления за фактите, за които свидетелства и чиито показания не се опровергават от събраните по делото доказателства. От събраните в производството писмени и гласни доказателства се установява, че ответното дружество е започнало да владее имота след като е било допуснато от наследниците, които са му го предали с протокол от 18.02.2022 г. (л. 141) и които се легитимират като собственици на останалият им в наследство от наследодателите им недвижим имот по представените писмени доказателства, които те владеели от 2000 г. Доколкото в настоящото производство съдът проверява единствено факта на владението и нарушаването му, то е недопустимо да бъдат разглеждани възражения във връзка с петиторни права. От събраните в производството

доказателства се установява още, че „Трансформер“ ООД владее процесните имоти на соченото от дружеството основание, в подкрепа на което е представен и договора за наем на инфраструктура от 29.05.2022 г. между „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД и „Трансформер“ ООД.

Що се отнася до другия ищец по делото - „ТХ Русалка холидейз“ ЕООД, също не се установява качеството му на държател на имота към процесния момент. Последният приложен договор между двете дружества - ищци за наем на имоти в къмпинг *** е със срок на действие до 01.05.2020 г., при все че в самите договори дори не се установяват конкретните имоти, които се отдават под наем, в това число и процесният.

Предвид гореизложеното следва изводът, че към 29.04.2022 г. първият ищец не е осъществявал владение, а вторият ищец – държане, върху процесния недвижим имот с идентификатор № *****, находящ се в м. „****“ в землището на гр. ****.

Следователно не е установена първата предпоставка за основателност на исковете (главния и евентуалния) - фактическа власт на ищеца „Хелио Тур - С“ АД и държане на „ТХ Русалка холидейз“ ЕООД по отношение на имота към момента на извършване на твърдяното нарушение.

На следващо място не е доказано и твърдението за упражнено насилие при отнемане на държането, съответно владението, именно от страна на представители на ответните дружества. Чл. 76 ЗС създава фактически състав на едно конкретно противоправно поведение, като законът изисква владението не просто да е нарушено, а да е отнето, т.е. владелецът да е лишен от възможността да упражнява фактическа власт и това отнемане да е станало чрез насилие или по скрит начин. Терминът „насилие“ се тълкува разширително и се приема, че проявите му форми могат да бъдат физически и психически и да се изразяват в употреба на сила или заплашване, а скритият начин изисква владелецът да е поставен в неизвестност за отнетото му владение, нарушението да е осъществено в такова време или по такъв начин, че да не е могло да му бъде известно веднага, да прави трудно възприемането му от владелеца или държателя, например като е използвано тяхно отсъствие (Решение № 1168 от 22.IV.1974 г. по гр. д. № 543/74 г., I г. о., Определение № 98 от 6.02.2009 г. на ВКС по гр. д. № 5037/2008 г., IV г. о., ГК, Решение № 340 от 28.04.2009 г. на ВКС по гр. д. № 5754/2007 г., IV г. о., ГК, Решение № 685 от 24.09.2009 г. на ВКС по гр. д. № 1365/2008 г., I г. о., ГК). В случая свидетелите по делото са изложили, че имотът е бил ограден, но достъпът до него е бил свободен за пешеходци, не е била налична твърдяната в исковата молба ограда, нито са ангажирани каквито и да било доказателства съгл. изложеното в претенцията за „нахлуване на няколко автомобила на ответното дружество в процесния имот“ и „възникване грозни сцени на разпри, караници, викане и бутане“. Следователно и предвид гореизложеното искът по чл. 76 от ЗС следва да бъде отхвърлен.

Последното сбъдва вътрешнопроцесуалното условие за разглеждане на евентуалния иск по чл. 75 от ЗС. За уважаване на предявените от първия ищец срещу двамата ответници пасивно субективно съединени евентуални искове с правно основание чл. 75 ЗС ищецът е следвало да докаже при условията на пълно и главно доказване наличието на следните юридически факти: 1) че към 29.04.2022 г. е осъществявал владение върху процесния недвижим имот с идентификатор № ****, находящ се в м. „****“ в землището на гр. ****, което е продължило непрекъснато повече от 6 месеца; 2) че владението му е било нарушено от ответниците. С гореспоменатите съображения се установи, че въпросните предпоставки не са на лице, поради което и исковете по чл. 75 от ЗС следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК и предвид изрично заявеното искане, на ответниците следва да бъдат присъдени сторените в производството разноси, за които последните са представили доказателства и списък по чл. 80 от ГПК, в размер на 2000 лева в полза на „Делта гард“ ЕООД и 2000 лева в полза на „Трансформер“ ООД.

По изложените съображения Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковите на „Хелио-тур-с“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. ****, представлявано от Е. Б. и „ТХ Русалка холидейз“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. ****, представлявано от Е. Б. срещу „ТРАНСФОРМЕР“ ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. ****, представлявано от Д. С. С. и „ДЕЛТА ГАРД“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, представлявано от А. В. за осъждане на ответниците да предадат на ищците владението (на „Хелио-тур-с“ АД) и държането (на „ТХ Русалка холидейз“ ЕООД) на отнетия им на 29.04.2022 г. имот с идентификатор **** по КККР на гр. ***, с площ 1299 кв.м., ведно с находящите се в него навес с площ от 40 кв.м. и две караванни места, както и предявения в условията на евентуалност иск с основание чл. 75 ЗН - за осъждане на ответниците да предадат на ищеца „Хелио-тур-с“ АД отнетото му на 29.04.2022 г. владение върху същия недвижим имот.

ОСЪЖДА „Хелио-тур-с“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. ****, представлявано от Е. Б. и „ТХ Русалка холидейз“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. ***, представлявано от Е. Б., да заплатят на „ТРАНСФОРМЕР“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ****, представлявано от Д. С. С. сумата от 2000 лева (две хиляди лева) съдебно-деловодни разноси.

ОСЪЖДА „Хелио-тур-с“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. ****, представлявано от Е. Б. и „ТХ Русалка холидейз“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. ****, представлявано от Е. Б., да заплатят на „Делта гард“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ****, представлявано от А. В., сумата от 2000 лева (две хиляди лева) съдебно-деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Бургаски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____